

सूक्ष्मषट्चरण पु० सूक्ष्मः षट्चरण इव । पञ्चयुके राजनि०
 सूक्ष्मा स्त्री सूच-मन् सुक्च नेट् टाप् । १यूथिकायां
 शब्दच० । २क्षुद्रैलायां ३करुण्यो ४वातुकायाञ्च राजनि० ।
 सूक्ष्माङ्ग न० कर्म० । “पञ्चप्राणमनोबुद्धिदशेन्द्रियसमन्वितम् ।
 अपञ्चीकृतभूतोत्थं सूक्ष्माङ्गं भोगसाधनम्” वेदान्तोक्ते
 भोगसाधने लोकद्वयगामिनि लिङ्गदेहे । सूक्ष्मशरीरा-
 दयाऽप्यत्र । सांख्यमते त्वस्थान्यविधसंप्रदाशवयवत्वं य-
 थोक्तं सां० का० तत्त्वकौ० । “सूक्ष्मास्त्रेषां नियता
 मातापितृजा निवर्त्तन्ते” का० “सूक्ष्मादेहाः परि-
 कल्पिता” तत्त्वकौ० । “परिकल्पिता अतृमिता परलोकै
 कर्मफलभोगः सूक्ष्मदेहं विनाऽनुपपन्नः भोगत्वात् स्थूल-
 देहारब्धकष्यादिजनितस्य सस्यस्य स्वदेहेनैव भोगवत्
 स्वदेहारब्धकर्मादिफलं यत्तत् स्वदेहेनैव भोग्यम् नेतरेण
 अन्यथा कृतज्ञानाकृताभ्यागसप्रसङ्ग इत्यादिस्तर्कस्तत्वा-
 सम्येयः । “पूर्वात्पञ्चमश(स)क्तं नियतं महदादिसूक्ष्म-
 पर्यन्तम् । संसरति निरूपभोगं भावैरधिवासितं लि-
 ङ्गम्” का० । “प्रधानेनादिसर्गं प्रतिपुरुषमेकैकसत्त्वादिदम् ।
 अश(स)क्तमव्याहृतं शिबामप्यनुविशति नियतम् आ
 चादिपर्यात् आ च महाप्रलयोदवतिष्ठते महदादिसूक्ष्म-
 पर्यन्तं महदङ्कारैकादशेन्द्रियपञ्चतन्मात्रपर्यन्तम् एषां
 सप्तदायः सूक्ष्मशरीरं शान्तघोरसूक्ष्मैरिन्द्रियैरन्वितत्वा-
 दिशेषः” कौ० ।

सूक्ष्मैला स्त्री कर्म० । क्षुद्रैलायाम् (गुजराटी एलाच्) रत्नमा०
 सूच पैश्वन्ये (अनद्रेहै) अद० चु० उभ० सक० सेट् । सूच-
 यति ते अक्षुच्यत् त । बह्वचक्रत्वाच्च प्रोपदेशः ।

सूचकं त्रि० सूचयति अन्तर्दुहति सूच-एलुल् । १पिशुने
 अमरः अन्तर्दुहति २बोधके च । ३काके ४कुक्कुरे ५वि-
 ङ्गाले पुंस्त्री० सेटि० स्त्रियां ङीष् । ६पिशाचे ७सिद्धगणे
 द्रुहे शब्दर० । ८नाटकप्रसिद्धे सूत्रधारास्त्रे प्रधाननटे
 १०कथके हेमच० । ११सूक्ष्मशालौ पु० राजनि० । १२बीवन-
 साधनद्रव्ये पु० सेटि० ।

सूचन न० सूच-भावे ल्युट् । १हिंसने २ज्ञापने च । युच् ।
 तत्र दृष्टौ पीडायाम् अभिनये च स्त्री विश्वः ।

सूचि(ची) स्त्री सूच-इन् वा ङीष् । १बीवनसाधने ख-
 नामख्याते लौहमयपदार्थे अमरः २शिखायां शब्द-
 भेदे रत्नको० । [जीविनि (दरजि) शब्दर० ।

सूचिकं त्रि० सूचिः तथा बीवनं शिल्पमख्यस्य ठन् । सूच्या-
 सूचिका स्त्री सूचि+कार्थे क । १सूच्याम् । सूचिरिव

कायति कै-क । २हस्तिशुण्डायाम् । सूचिकाधरः ।
 सूचिकाधर पुंस्त्री० सूचिकां शुण्डां धरति धृ-अच् । गजे
 शब्दर० स्त्रियां ङीष् ।

सूचिकाभरण न० वैद्यकोक्ते औषधभेदे तत्पाकादि यथा
 “विषं पलमितं सूतः शाण्डकश्चूण्येद्द्वयम् । तच्चूर्णं
 संपुटे कृत्वा काचलिप्रशरावयोः । सुद्रं कृत्वाथ संशोष्य
 ततश्चूर्णां निवेशयेत् । वङ्गं शनैः शनैः कृत्यात् प्रहर-
 दयसङ्घ्रया । तत उद्घाटय तन्महासुषिरस्थशरावकात् ।
 संलग्नो यो भवेद्भूमस्तं गृह्णीयाच्छनैः शनैः । वायुस्यर्शौ
 यथा न स्यात्ततः क्रूयां निवेशयेत् । यावत् सूच्या सुखे
 लग्नं क्रूया निर्याति भेषजम् । तावन्मात्रो रसो देवो
 मूर्च्छिते सन्निपातिनि । क्षुरेण प्रक्षते मूर्च्छिं तत्राङ्गुल्या च
 चर्षयेत् । रक्तभेषजसम्पत्कात् मूर्च्छितोऽपि हि जीवति ।
 तथैव सर्पदण्डोऽपि मृतावस्थोऽपि जीवति । यदा तापो
 भवेत्तस्य सधुरं ब्रह्म दीयते” भेषज्यरत्ना० । “विषं पलं
 रसं शाण्डं तच्चूर्णं काचलेपिते । मृत्संपुटे च संरुध्य
 चूर्णां संस्थाप्य पाचयेत् । शनैर्वाग्द्वयं पक्त्वा तं सुष्ठु-
 दास्य शीतलम् । ऊर्ध्वपात्रगतं धूमं गृहीत्वाऽसृष्ट-
 कारतम् । यावत् सूच्या सुखे लग्नं क्रूया आयाति
 भेषजम् । क्षुरेण प्रक्षते शीघ्रं तत्राङ्गुल्या च चर्षयेत् ।
 लिदोषे मूर्च्छितो जीवो रक्तभेषजसङ्गमात् । सर्पदण्डो
 मृतावस्थः सोऽपि जीवति तत्क्षणात् । दद्याच्च सधुरं
 तोयं सूचिकाभरणे रसे” इति रसप्रदीपः ।

सूचिकामुख पु० सूचिकेव क्रमसूक्ष्मं मुखमस्य । १गङ्गे
 हारा० इत० । ६सूच्यासुखे न० ।

सूचि(ची)क्षेत्र न० सूच्याकारं क्षेत्रम् । लीलावतीप्रसिद्धे
 सूच्याकारके क्षेत्रभेदे क्षेत्रशब्दे २४०० पृ० दृश्यम् ।

सूचितं त्रि० सूच-क्त । १कथिते २बोधिते ३हिंसिते च ।

सूचिपत्रक पु० सूचिरिव पत्रमस्य कप् । वितावरशाके
 राजनि० । सूचीदलादयोऽप्यत्र ।

सूचिपुष्प पु० सूच्याकारं पुष्पं पुष्पायं यस्य । केतकदृष्टे
 जटा० । सूचीपुष्पादयोऽप्यत्र ।

सूचीरोमन् पु० सूचिरिव रोमाऽस्य । वराहे हारा०
 सूचीरोमन् तत्रार्थे त्रिका० । [वः । गरुडे शब्दर० ।

सूचिवत् पु० सूचिरिव तदाकारचक्षुरस्यस्य महत्त्वं यवा०मस्य
 सूचिवदन पुंस्त्री० सूचिरिव वदनं यस्य । १नकुले स्त्रियां
 जातित्वात् ङीष् । २मयके पु० राजनि० ।

सूचिशालि पु० कर्म० । सूक्ष्मधान्ये श्यामाकादौ राजनि० ।